

1942

Jacobsen, Arne

Frederikshavn Bueskytte Forening

Af Jens Ole Pedersen

Fra www.nordjyske.dk 05. august 2004

Arne Jacobsen satte to verdensrekorder og vandt 26 DM-titler i bueskydning

FREDERIKSHAVN: Ganske som en anden Robin Hood foregik skydningen med bue og pil i et lille skovområde i Plantagen i Frederikshavn, da den unge nyuddannede snedker Arne Jacobsen midt i 60'erne for alvor begyndte at ramme plet så ofte, at han blev mere end lokalkendt.

Forinden var der gået en start med en stålbue, der nærmest ødelagde armene, og en opsparring fra en ugeløn som lærling på 27 kroner til den første træbue.

- Der var ikke mange penge at gøre med dengang, så sammen med en kammerat prøvede vi at studse hønsene i deres hønsegård, så vi selv kunne lave pile, men det fik vi altså kun lov til en enkelt gang, griner den nu 62-årige pensionerede bueskytte og snart også pensionerede snedker.

Træning, træning og atter træning parret sammen med et naturligt talent for bueskydning gjorde Arne Jacobsen så træfsikker, at han i sin landsholdsdebut i 1965 ved VM i Sverige med en sjettedeplads blev kaldt "sensationsskytten fra Danmark".

- Og så gik det ellers skud i skud med træning fem-seks gange om ugen og turneringer i weekenden i næsten 20 år i træk minus et par år, hvor vi byggede hus.

- Det blev til rigtig mange VM- og EM-konkurrencer, og jeg fik da også skudt en del medaljer hjem til Danmark, uden at jeg har tal på hvor mange. Til gengæld er jeg sikker på, at det blev til 26 danske mesterskaber i et forløb, hvor i det hele taget Frederikshavn Bueskytte Forening hentede mange medaljer og var blandt landets allerbedste.

En videnskab

- Allerede dengang var bueskydning en videnskab, hvor det vigtigste trods alt er, at skytte og bue passer sammen.

- En dyr bue behøver ikke nødvendigvis at betyde bedre resultater, så jeg måtte hele tiden tjekke pil og bue i forhold til mig selv.

- Det gjorde jeg så i en lang periode hver eneste dag i vores garage, og det gav gode muskler, da der skal et træk på 48 pund til for at spænde buen, fortæller den tidligere verdensmester, der nu godt kan mærke, at hans bue fra OL 1976 er blevet noget hård at spænde.

Den rolige hånd førte i 1971 til den første verdensrekord. Den blev sat i regnvejrr i Finland og var en totalrekord for alle fire distancer 90, 70, 50 og 30 meter.

Rekorden lød på 1244 point og blev stående en del år.

- 1971 var i det hele taget et godt år for mig, og her fik jeg også ram på min anden verdensrekord på 50 meter. Det skete ved VM-udtagelsen, hvor det danske landshold skød mod England. Jeg opnåede 322 point og fik lov til at beholde rekorden i to år.

Guld til Fredborg

Med verdensrekorden på 50 meter var skytten fra Frederikshavn selvskreven ved OL i München i 1972, men åbningsceremonien måtte han nøjes med at se på tv-skærmen hjemme.

- Bueskytterne skulle først deltage sent i legene, men heldigvis var vi fremme, da cykelrytteren Niels Fredborg vandt OL-guld.

- At han virkelig var koncentreret om sin opgave, kunne vi tydeligt se, da han på døren konstant havde et skilt med ordene "stille - jeg sover, Niels".

- Ellers huskes legene i 72 for drabene på israelske idrætsfolk på grund af konflikten med araberne. Som danske OL-deltagere blev vi dårligt orienteret af vores ledere og måtte i stedet nøjes med orienteringer fra pressen. Vi vidste intet om eventuelle aflysninger, men det hele endte i, at alle konkurrencer blev udskudt en dag.

- Jeg indledte dårligt på 90 meter men fik mig skudt bedre ind og sluttede som samlet nummer otte. En fornuftig start kunne måske have givet en OL-medalje, vurderer Arne Jacobsen, der ved OL i 1976 i Montreal var eneste danske bueskytte sammen med forbundets formand Knud Andreasen.

Sjov med boksere

- Jeg var lidt skeptisk, da det viste sig, at vi skulle bo sammen med de danske boksere, men gutter som Hans Henrik Palm og andre viste sig at være rigtig hyggelige.

- Måske skyldes det, at Knud Andreasen indledte med at sige til bokserne, at hvis der blev noget med dem, fik de én på hatten. Den tyggede de vist noget på, griner Arne Jacobsen.

I regn og blæst blev det til en 22. plads ved OL i Montreal, men den nordjyske Robin Hood troede på, at han fik en ny chance i Moskva i 1980.

- Desværre var jeg nok lidt forud for min tid, da jeg bad Dansk Olympisk Komité om at få fri fra mit civile arbejde i en måned før OL, så jeg kunne træne i stille vejr. De tanker fandt først gehør fire år senere, så jeg kom aldrig med til min tredje olympiade.

Arne Jacobsen stoppede på toppen i midten af 80'erne og var siden i flere år formand for klubben i Frederikshavn, ligesom han hjalp med gode råd og vejledning til blandt andre Henrik Toft, Aalborg Bueskyttelaug, da han endnu var en lovende juniorskytte.

- Jeg følger stadig med i bueskydningen, selv om jeg ikke har noget organisatorisk med det at gøre, og jeg glæder mig til OL i Athen, hvor jeg ikke viger ret længe fra vores tv-skærm. Bueskydning er med tiden også blevet mere publikumsvenlig i såkaldte knock out-turneringer, og i modsætning til andre idrætsgrene er bueskydningen heldigvis ikke så kommerciel.

- For atleterne er OL en fantastisk oplevelse, så der venter helt sikkert Hasse Lind fra Aalborg Bueskytte Laug et minde for livet. For stemningen og sammenholdet i en dansk OL-lejr er nok den samme, som for 30 år siden, slutter Robin Hood fra Frederikshavn.